

31987R3976

31.12.1987

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 374/9

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3976/87**z dnia 14 grudnia 1987 r.****w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień i praktyk uzgodnionych w sektorze transportu lotniczego**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 87,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 3975/87 ⁽⁴⁾ ustanawia procedurę stosowania reguł konkurencji do przedsiębiorstw w sektorze transportu lotniczego; rozporządzenie Rady nr 17 ⁽⁵⁾ ustanawia procedurę stosowania tych zasad w stosunku do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, innych niż odnoszące się bezpośrednio do świadczenia usług transportu lotniczego;

art. 85 ust. 1 Traktatu można uznać za niemający zastosowania do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, które spełniają przesłanki art. 85 ust. 3;

wspólne przepisy stosowania art. 85 ust. 3 powinny być przyjęte w drodze rozporządzenia zgodnie z art. 87; zgodnie z art. 87 ust. 2 lit. b) takie rozporządzenie musi ustanawiać szczegółowe zasady stosowania art. 85 ust. 3, z jednej strony biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia efektywnego nadzoru, a z drugiej uproszczenia w możliwie jak największym stopniu administracji; zgodnie z art. 87 ust. 2 lit. d) takie rozporządzenie jest wymagane w celu właściwego określenia odpowiednich funkcji Komisji i Trybunału Sprawiedliwości;

dotychczas sektorem transportu lotniczego rządziła sieć porozumień międzynarodowych, dwustronnych umów zawieranych

między państwami oraz dwustronnych i wielostronnych umów zawieranych między przewoźnikami lotniczymi; zmiany w międzynarodowym systemie regulacji prawnych, konieczne do zapewnienia zwiększonej konkurencji, powinny być wprowadzane stopniowo, tak aby sektor transportu lotniczego dysponował czasem na dostosowanie;

z tego powodu Komisja powinna mieć możliwość uznania, w formie rozporządzenia, że przepisy art. 85 ust. 1 nie mają zastosowania do niektórych kategorii porozumień między przedsiębiorstwami, decyzji związków przedsiębiorstw i praktyk uzgodnionych;

należy ustanowić, na jakich warunkach i w jakich okolicznościach Komisja może korzystać z takich kompetencji w bliskim i stałym porozumieniu z właściwymi władzami Państw Członkowskich;

w szczególności pożądane jest przyznanie wyłączeń grupowych dla niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych; wyłączenia te powinny być przyznane na czas ograniczony, podczas którego przewoźnicy lotniczy mogą przystosować się do bardziej konkurencyjnego otoczenia; Komisja, w ścisłym porozumieniu z Państwami Członkowskimi, powinna być w stanie precyzyjnie określić zakres tych wyłączeń oraz powiązane z nimi warunki;

wyłączenie nie może mieć miejsca, jeżeli przepisy art. 85 ust. 3 nie są spełnione; Komisja powinna być zatem właściwa do podjęcia odpowiednich środków, w przypadku gdy porozumienie wywołuje skutki sprzeczne z art. 85 ust. 3; w pierwszej kolejności Komisja powinna kierować zalecenia do stron porozumienia, a dopiero później podejmować decyzje;

rozporządzenie to nie stanowi uszczerbku dla stosowania art. 90 Traktatu;

szeffowie państw i rządów uzgodnili na spotkaniu w czerwcu 1986 r., że wewnętrzny rynek transportu lotniczego powinien być zbudowany do 1992 r. w ramach działań Wspólnoty, prowadzących do wzmocnienia spójności gospodarczej i społecznej; przepisy tego rozporządzenia, wraz z dyrektywą Rady 87/601/EWG z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie taryf na regularnych połączeniach lotniczych między Państwami Członkowskimi ⁽⁶⁾ i decyzją Rady 87/602/EWG z dnia 14 grudnia 1987

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 9.7.1984, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 262 z 14.10.1985, str. 44; Dz.U. C 190 z 20.7.1987, str. 182, oraz Dz.U. C 345 z 21.12.1987.

⁽³⁾ Dz.U. C 303 z 25.11.1985, str. 31, oraz Dz.U. C 333 z 29.12.1986, str. 27.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 374 z 31.12.1987, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 13 z 21.2.1962, str. 204/62.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 374 z 31.12.1987, str. 12.

r. w sprawie podziału między przewoźników lotniczych zdolności przewozów pasażerskich w zakresie regularnych usług lotniczych między Państwami Członkowskimi i dostępu przewoźników lotniczych do regularnych usług lotniczych na trasach między Państwami Członkowskimi ⁽¹⁾, są pierwszym krokiem w tym kierunku, a Rada, aby zrealizować cele ustanowione przez szefów państw i rządów, podejmie dalsze środki liberalizujące po zakończeniu trzyletniego okresu wstępnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do międzynarodowego transportu lotniczego między portami lotniczymi Wspólnoty.

Artykuł 2

1. Z zastrzeżeniem dla stosowania rozporządzenia (EWG) nr 3975/87 i zgodnie z art. 85 ust. 3 Traktatu Komisja może uznać w drodze rozporządzenia, że art. 85 ust. 1 nie ma zastosowania dla niektórych kategorii porozumień między przedsiębiorstwami, decyzji związków przedsiębiorstw oraz praktyk uzgodnionych.

2. W szczególności Komisja może wydać rozporządzenie dotyczące porozumień, decyzji lub praktyk uzgodnionych, mających na celu którekolwiek z poniższych:

— wspólne planowanie i koordynowanie zdolności przewozowych na regularnych połączeniach lotniczych, zapewniających rozłożenia usług na mniej obciążone godziny dnia lub na mniej obciążone okresy lub na mniej obciążone linie, tak długo jak każda ze stron może odstąpić bezkarnie od takich porozumień, decyzji lub praktyk uzgodnionych oraz jeżeli nie jest wymagane zawiadomienie przez nią, w terminie dłuższym niż trzy miesiące, o jej zamiarze nieuczestniczenia we wspólnym planowaniu i koordynowaniu w następnych okresach,

— podział dochodu z regularnych połączeń lotniczych, o ile transfer nie przekracza 1 % łącznych dochodów uzyskiwanych na danym połączeniu przez stronę przekazującą przychody, żadne koszty nie są dzielone ani nie są akceptowane przez stronę przekazującą, a transfer jest dokonywany w ramach wyrównania strat poniesionych przez stronę, na której rzecz dokonywany jest transfer, w wyniku obsługiwanego lotów w mniej obciążonych godzinach dnia lub w mniej obciążonych okresach,

— konsultacje w celu wspólnego przygotowania propozycji stawek, taryf i warunków przewozu pasażerów i bagażu na regularnych połączeniach lotniczych, pod warunkiem, że konsultacje w tej sprawie są dobrowolne, że przewoźnicy lotniczy nie będą związani ich wynikami oraz że Komisja i Państwa Członkowskie, których przewoźników lotniczych konsultacje dotyczą, mogą uczestniczyć we wszystkich tych konsultacjach w charakterze obserwatorów,

— przydział czasu na start i lądowanie w portach lotniczych i harmonogram portowy, pod warunkiem że zainteresowani przewoźnicy lotniczy są uprawnieni do udziału w takich porozumieniach, że krajowe i wielostronne procedury takich porozumień są przejrzyste i uwzględniają wszelkie ograniczenia oraz zasady podziału, określone przez krajowe i międzynarodowe władze oraz wszelkie prawa, które przewoźnicy lotniczy zwyczajowo nabyli w poprzednich okresach,

— wspólne nabycie, prace rozwojowe i obsługę komputerowych systemów rezerwacji, związanych z rozkładem lotów, rezerwacją i sprzedażą biletów przez przedsiębiorstwa transportu lotniczego, pod warunkiem że przewoźnicy lotniczy Państw Członkowskich mają dostęp do systemów na równych prawach, że uczestniczący w nich przewoźnicy oferują swoje usługi na niedyskryminacyjnych podstawach oraz że każdy uczestnik może wycofać się z systemu za właściwym wypowiedzeniem,

— techniczną i operacyjną obsługę naziemną w portach lotniczych, obejmującą holowanie samolotów, uzupełnianie paliwa, sprzątanie i zapewnienie bezpieczeństwa,

— obsługę pasażerów, poczty, ładunków i bagażu w portach lotniczych,

— usługi zapewniające serwowanie posiłków w czasie lotów.

3. Z zastrzeżeniem dla przepisów ust. 2 takie rozporządzenia Komisji określają kategorie porozumień, decyzji lub praktyk uzgodnionych, do których się odnoszą, oraz określają w szczególności:

a) ograniczenia lub klauzule, które mogą lub nie mogą występować w porozumieniach, decyzjach i praktykach uzgodnionych;

b) klauzule, które muszą być zawarte w porozumieniach, decyzjach i praktykach uzgodnionych, oraz wszelkie inne warunki, które muszą być spełnione.

Artykuł 3

Każde rozporządzenie przyjęte przez Komisję zgodnie z art. 2 wygasa dnia 31 stycznia 1991 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 374 z 31.12.1987, str. 19.

Artykuł 4

Rozporządzenia przyjęte zgodnie z art. 2 zawierają przepis, że stosują się ze skutkiem wstecz do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, które istniały w dniu wejścia w życie tych rozporządzeń.

Artykuł 5

Przed przyjęciem rozporządzenia Komisja opublikuje jego projekt i zaprasza wszystkie zainteresowane osoby i organizacje do przedstawienia opinii w rozsądnym terminie wyznaczonym przez Komisję, nie krótszym niż jeden miesiąc.

Artykuł 6

Przed publikacją projektu rozporządzenia oraz przed jego przyjęciem Komisja zasięga opinii Komitetu Doradczego ds. Porozumień i Pozycji Dominujących w Transporcie Lotniczym, ustanowionego na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3975/87.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy dane osoby naruszają warunek lub zobowiązanie, związane z wyłączeniem przyznanym na podstawie rozporządzenia przyjętego zgodnie z art. 2, Komisja może podjąć działania zmierzające do zapobieżenia takiemu naruszeniu, poprzez:

- wydanie zaleceń danym osobom, oraz
- w przypadku niewykonania przez takie osoby tych zaleceń oraz zależnie od wagi naruszenia, o którym mowa, przyję-

cie decyzji zakazującej ich działalności lub zobowiązującej je do wykonania określonych czynności albo pozbawienie ich korzystania z wyłączenia grupowego, z którego korzystały, przyznając im jednocześnie indywidualne wyłączenie zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3975/87, lub pozbawienie ich korzystania z wyłączenia grupowego, z którego korzystały.

2. W przypadku gdy Komisja z własnej inicjatywy lub na żądanie Państwa Członkowskiego, osób fizycznych lub prawnych, wykazujących uzasadniony interes, uzna, że w określonym przypadku porozumienie, decyzja lub praktyki uzgodnione, do których stosuje się wyłączenie grupowe przyznane na mocy rozporządzenia przyjętego zgodnie z art. 2 ust. 2, wywiera jednak skutki sprzeczne z art. 85 ust. 3 lub zakazane przez art. 86, może pozbawić korzystania z grupowego wyłączenia w przypadku tych porozumień, decyzji lub praktyk uzgodnionych oraz podjąć wszelkie właściwe środki, zgodnie z art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 3975/87, w celu zaprzestania tych naruszeń.

3. Przed podjęciem decyzji na mocy ust. 2 Komisja może skierować do danych osób zalecenia zaniechania naruszeń.

Artykuł 8

Rada podejmuje decyzję w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia w terminie do dnia 30 czerwca 1990 r. na podstawie wniosku Komisji, przedstawionego do dnia 1 listopada 1989 r.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 1987 r.

W imieniu Rady
U. ELLEMANN-JENSEN
Przewodniczący